

РЕШЕНИЕ

№ 7747

гр. София, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8051** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 - 228 от АПК, във вр. чл.63, ал.1, изр. последно от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от С. С. Г., чрез адв. Д. Г. М. – АК М. срещу решение № 2412/30.06.2022г. по НАХД № 5357/2022г. по описа на СРС, 116-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление № 22-4332-003028/15.03.2022г, издадено от началник сектор при СДВР, с което на жалбоподателя са наложени административни наказания, както следва:

- 1) За нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП на осн. чл. 183, ал. 4, т. 7 пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 50 лв.;
- 2) За нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП на осн. чл. 183, ал. 1, т. 1 пр. 2 от ЗДвП – глоба в размер на 10 лв.;
- 3) За нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на осн. чл. 183, ал. 1, т. 1 пр. 3 от ЗДвП – глоба в размер на 10 лв.;
- 4) За нарушение на чл. 100, ал. 4, т. 1 от ЗДвП на осн. чл. 183, ал. 4, т. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 50 лв.

В касационната жалба се твърди, че въззивното решение е постановено в нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуалните правила-самостоятелни отменителни основания по чл.348, ал.1, т.1. и т. 2. НПК. Твърди се, че неправилно съдът е кредитирал свидетелските показания и е приел, че същите са

достатъчно доказателство за извършените от жалбоподателя административни нарушения. Изтъква се, че НП е незаконосъобразно, тъй не отговаря на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Иска се отмяната на съдебното решение и на наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът редовно призован, не се представлява в проведеното публично съдебно заседание по делото.

Прокурорът счита касационната жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Х. касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице и срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Въззивният съд е събрал необходимите и относими доказателства, въз основа на които е изложил мотиви в обжалваното решение и е достигнал до изводи, които настоящият състав споделя. При субсидиарното действие на НПК, съдът е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените принципи.

СРС е извършил проверка на съдържанието на акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № GA 570426 от 11.02.22г. и НП 22-4332-003028 от 15.03.2022г. и приел, че са издадени от компетентни органи и не са допуснати нарушения на процесуалните правила в хода на производството. Допуснатата техническа грешка- една цифра в повече при изписване регистрационния номер на лекия автомобил, управляван от жалбоподателя (изписано М66663ВК вместо М6663ВК) в АУАН, и в НП, в контекста на всички прецизно посочени останали обстоятелства от адм.нарушение, в това число и самоличността на жалбоподателя, не създава никакво съмнение по отношение на управляваното МПС и не се отразява на процесуалните права на оспорващия.

По същество на спора, съдът е приел материалната законосъобразност на НП, в това число е обсъдил наведените оплаквания от касатора с въззивната жалба въз основа на писмените доказателства, представени по преписката.

По делото е установено по категоричен начин, че С. С. Г. е нарушил правилата за движение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП ; чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП; чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и чл. 100, ал. 4, т. 1 от ЗДвП, за което е и санкциониран с процесното НП. От фактическа страна въззивният съд е приел, че на 11.02.2022г. около 19:45 часа, Г. е управлявал лек автомобил А. А4, с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по ул. „проф. д-р И. С.“ от [улица]към [улица], като по време на управление на автомобила не бил с поставен обезопасителен колан, а задната регистрационна табела на автомобила не е била почистена (покрита с кал и сняг и номерът не бил четим). Г. бил спрян за проверка от служителите на ОПП, свидетелите С. и А., които констатирани, че водачът е без обезопасителен колан по време на движение, а се

опитал да постави колана след като му бил подаден сигнал за спиране, но не успял да го стори. При проверката била направена констатацията за замърсеността на задната регистрационна табела, както и водачът не представил контролен талон към СУМПС и талон за регистрация на МПС, като заявил, че не ги носи. На водача бил съставен АУАН за констатираните нарушения, като Г. нямал възражения. Такива не постъпили и впоследствие.

Въз основа на АУАН при същата възприета фактическа обстановка и правна квалификация на нарушенията било издадено и обжалваното Наказателно постановление (НП) № 22-4332-003028/15.03.2022г., издадено от Д. Д. Д., на длъжност началник сектор в СДВР, отдел „Пътна полиция“ СДВР, упълномощена със заповед на министъра на вътрешните работи рег. № 8121з-1632/02.12.2021г.. с което на С. С. Г., с ЕГН [ЕГН], са наложени административни наказания както следва:

- 1) За нарушение на чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП на осн. чл. 183, ал. 4, т. 7 пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 50 лв.;
- 2) За нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 от ЗДвП на осн. чл. 183, ал. 1, т. 1 пр. 2 от ЗДвП – глоба в размер на 10 лв.;
- 3) За нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП на осн. чл. 183, ал. 1, т. 1 пр. 3 от ЗДвП – глоба в размер на 10 лв.;
- 4) За нарушение на чл. 100, ал. 4, т. 1 от ЗДвП на осн. чл. 183, ал. 4, т. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 50 лв.

При така установената фактическа обстановка настоящият касационен състав споделя напълно констатациите на въззивния съд, като същите кореспондират със събраните по делото доказателства. СРС е формирал извод, че описаното от фактическа страна в АУАН и НП се установява от доказателства, както и че са осъществени съставите на посочените административни нарушения, за които правилно е наложено съответното административно наказание.

Тези изводи са обосновани с писмените доказателства по административно – наказателната преписка, от разпита на свидетеля актосъставителя Т. А., служител на ОПП, извършил проверката на документи, при която е установено, че касаторът С. Г. не е спазил правилата за движение по пътищата като е управлявал лекия автомобил без поставен предпазен колан и непочистен заден регистрационен номер, като при провеждането на същата не е представил контролен талон към СУМПС и талон за регистрация на превозното средство. На място бил съставен АУАН и въз основа на него издадено обжалваното пред въззивния съд НП. По делото също е разпитан и свидетелят А. С., също служител и очевидец на описаното в АУАН.

Неоснователни се явяват възраженията на касатора, че въззивният съд неправилно е кредитирал показанията на свидетелите като е приел, че са достатъчно доказателство за извършеното административно нарушение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП. Следва да се посочи, че от разпита на свидетелите по делото се установява непосредствено както извършването на нарушенията, така и тяхното установяване, издаването на акта за установяване на нарушението и предоставянето му на нарушителя. Събраните гласни доказателства са изцяло в унисон с приложените по делото писмени такива.

На следващо място и за пълнота касационният състав посочва, че законодателят не определя отнемането на контролни точки като административно нарушение, нито като принудителна административна мярка., каквито доводи има изложени в жалбата. Систематичното място на понятието „контролни точки“ се намира в разпоредбата на

чл. 157 от ЗДвП, която регламентира получаването на правоспособност. В същата изрично е посочено, че контролните точки са средство за отчет на извършваните нарушения от водача при упражняване на вече признатото му право. Съгласно чл. 157, ал. 3 от ЗДвП, министърът на вътрешните работи с наредба определя максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и възстановяването им, както и списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение. Видно от законовата дефиниция на понятието, както и от систематичното място на текстовете, които регламентират контролните точки, законодателят не е вложил в тях санкционен характер. В този смисъл отнемането на контролните точки е въведено със законовата норма, като същото е свързано с извършване на нарушение от съответния водач. Отнемането на контролни точки е фактическо действие с контролно-отчетен характер, което изпълнява предупредителна (по отношение на водачите) и информационно - статистическа (от гледна точка на контролните органи) функция. Отнемането на точки е само една последица от извършеното нарушение, която възниква ex lege по силата на законовата норма. В наказателното постановление само се посочва конкретният брой на отнетите точки, т.е. само се констатира последицата, но отнемането не се налага като самостоятелна санкция. В този смисъл неоснователни са и твърденията на касатора, че отнемането на контролни точки представлява административно наказание, респ. принудителна административна мярка.

Не са налице предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН, нарушенията са типични за вида си и не разкриват по-ниска степен на обществена опасност, отколкото обичайните случаи. Правилни са изводите на въззивния съд по приложението на санкционните норми.

В рамките на наведените касационни основания касационният съд не констатира неправилност на решението на СРС.

По изложените съображения, Административен съд София-град, X. касационен състав, на основание чл.221 ал.2 АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2412/30.06.2022г. по НАХД № 5357/2022г. по описа на СРС, 116-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

